

NAM-HẠT

Tây ninh.— Hội-Thánh cần một cơn gió Thánh-Linh, để toàn thể con-cái Chúa đều có thể đồng đứng dậy bắt tay vào việc nhà Ngài.— Giảng-đường đã bị mối mọt ăn hư-hỏng nhiều, nếu không sớm có đủ số tiền xây-cất hoặc chữa sửa lại, thì khó tránh khỏi sự sụp-đổ đáng lo-ngại của một cơn gió lốc bất-ngờ trong một ngày gần đây! Vả lại, con-cái Chúa ở đây phần có lòng muốn lo xây-đắp nhà Ngài lại là nghèo-khó. Vậy, xin toàn-thể con-cái Chúa trong cả Hội-Thánh chung lưu-tâm cầu-nguyện thiết-tha cho Hội-Thánh chúng tôi sớm được đức-dầy và có số tiền để sớm xây-đựng hoặc chữa sửa giảng-đường lại. Chúng tôi xin kết lòng cảm tạ.— *Truyền đạo Trương Văn-Trạch*

Cải-tàu-hạ.— Cảm ơn Chúa trải qua năm năm khó-lửa, chúng tôi gặp biết bao nhiêu điều khó-khăn, nhưng Chúa có gìn-giữ chúng tôi và Hội-Thánh Ngài được đứng vững đến ngày hôm nay. Dầu ở đây chưa tận-tới, song cũng không thối-lui. Nhóm lại mỗi tuần đồ-đồng trên 30 người, dầu sự đi lại thật khó-khăn bội phần. Do lòng tin-kinh của anh em không mất, nên chúng tôi mới xây-cất được một tư thất bằng cây lợp lá đáng giá 2.000\$00. Cảm ơn Chúa cũng nhờ đức-tin của ông bà Mục-sư thúc-giục chúng tôi chạy theo, chớ anh em tin-đồ không trông-tượng làm chi được nhà ấy.

Nay nhà-thờ của Chúa đến lúc vách hư cửa sụp, chữa-sửa ít nhứt cũng phải đến 6.000\$00. Vậy xin quý ông bà anh chị cầu-nguyện cho. Chúng tôi thấy sự hư-sụp sắp đến rất đau lòng, mà bây giờ không tiền, chúng tôi làm chi cho nổi. Vậy chúng tôi xin quý ông bà cầu Đức Chúa Trời tiếp-trợ, để chúng tôi có thể làm vinh-hiến danh Ngài. Rất cảm ơn. — *Thơ-ký Nguyễn-tường-Tư.*

Ô-môn. Ông-phước Chúa ban.— Năm 1945 anh em chúng tôi ở Hội-Thánh Ô-môn đều tản-cư phần nhiều qua hạt Rach-giá, được Chúa gìn-giữ đến đầu năm 1946 trở về tất cả đều được bình-an, nên cảm ơn Chúa nhiều lắm.

Song khi về tới Ô-môn, chúng tôi buồn-bã vì thấy cái nhà-thờ của Chúa cũ còn có bốn tấm vách tường đứng vững và năm đen mà thôi, nhà và bàn ghế cũ còn một đống tro tàn!

Ông Truyền-đạo và tất cả tin-đồ đều thất-vọng vì phần đông anh em đều nghèo. Nhiều người tới đó thấy cảnh tang-thương thì cảm-động quá đến rơi lụy rồi trở về.

Nhưng cảm ơn Chúa nhiều, cái nhà của tôi thì lại còn nguyên, tôi nhứt-định dâng phía phòng khách trước rộng 5 thước, dài 14 thước làm nhà giảng tạm cho anh em nhóm thờ-phượng Chúa.

Anh em thiết-tha cầu-nguyện Chúa trong 2 tháng xin Chúa ban ơn cho xây-cất nhà-thờ lại, song đức-lin cũng yếu quá là vì công-việc làm lớn lao quá trí tưởng của chúng tôi.

Tôi bèn nhớ lại hồi năm 1930 lúc ông Mục-sư Hệu hầu việc Chúa tại Ô-môn, xây-cất đền - thờ Chúa mà chúng tôi đương đứng trong địa-vị rất thốn-thiếu, nhưng ông Mục-sư khuyên tất cả anh em lấy câu-gốc: «Hãy kêu-cầu ta, ta sẽ trả lời cho; ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó, là việc người chưa từng biết» (Giê 33: 3), thì chúng tôi nhờ Chúa ban phước cho được thành-công. Nhờ vậy, ông Truyền-đạo Nguyễn Văn-Tổng và anh em chúng tôi không ngã lòng cứ nắm lấy câu-gốc ấy mà cầu-nguyện luôn, quả nhiên chẳng bao lâu Chúa trả lời sự cầu-nguyện cho chúng tôi: Có một người cũng ở gần chợ đó kêu bán một cái nhà, trình, cột, kèo

lớn, nền đúc, với một giá thật rẻ, vì người này không thể ở chỗ đó được.

Thầy Tổng với tôi đến đo lòng căn nhà bề cao, bề rộng, bề dài, rồi về đo lại cái nền nhà-thờ, lấy làm lạ quá nó đúng thước tất như nhà đặt làm sẵn vậy. Chúng tôi mua liền, và xây-cất trong một tháng thì xong (trước Nô-ên 1946). Mỗi tin-đồ khá thì dâng 1 ghế dài để ngồi, ai không đủ sức thì đôi ba người chung lại dâng một cái, nên đủ chỗ anh em ngồi nhóm - họp thờ-phượng Chúa. Từ năm 1947, Chúa đưa ông Mục-sư Phan-văn-Phùng đến tiếp-tục lo việc Chúa, đến nay nhà thờ Chúa cũng đã lợp ngói; và cũng sắm được một cây đàn phong-cầm (harmonium) để thờ - phượng Chúa nữa. Hiện nay cũng có ông đốc-học và cả gia-quyển, một cô mục (hộ-sauh) và một gia-quyển thầy giáo mới cầu-nguyện tin Chúa.

Ha-lê-lu-gia, ngợi-khen Chúa! Xin qui ông bà anh chị cầu-nguyện thêm nhiều cho mấy anh em mới tin Chúa. — Amen. — *Phạm-quang-Nghiêm*.

Trà-vinh. — Ông Trương-Biên tin Chúa lâu năm, tánh-tình tốt, yêu-mến Chúa. Song nhà nghèo thân bệnh, nên chưa đổi được sanh-kế (Nghề đặt rươu). Hội-đồng thường-niên vào ngày 11-2-51 này, Hội-thánh công-cử ông làm chấp-sự để hầu việc Chúa đặc-biệt hơn. Bấy giờ ông bị Thánh-Linh cảm-động quá, nên ăn-năn xưng tội giữa Hội-thánh nhứt-định chịu sống nghèo bực nào cũng được, để làm sáng danh Chúa; quyết tin-cậy lời Chúa phán trong Ma-thi 5: 33 từ nay. A-lê-lu-gia! Xin các qui ông bà cầu-nguyện nhiều cho ông Biên này với. Đa-tạ. — *Mục-sư Châu-văn-Cương*.

TRUNG-HẠT

Thanh-quít. — Cũng như nhiều chỗ khác, trải các năm khói-lửa nhà Chúa tại đây lâm vào cảnh hoang-vu; ông bà cố truyền-đạo Lê-thiện-Thị và con trai lớn đều bị giết cách đau-đớn vào giữa

năm 1947, tin-đồ tan-tác như chiêm không người chẵn!

Vào khoảng tháng 10 năm 1947, Chúa cho phép tôi đến thăm đó, thì thấy nhà-thờ bị hư-hỏng nhiều, cửa ngõ và bàn-ghế đều mất hết. Sau khi Chúa ban ơn chữa-sửa xong tư-thất, vào tháng 2 năm 1948 gia-quyển tôi về ở đó để chấn-chỉnh lại nhà Ngài. Tuy khi mới đến còn rất vắng-vẻ, đường ít ai qua lại, trông hiu-quạnh đáng sợ. Song Chúa ban ơn các con-cái Ngài lần-lượt hồi-cử, vừa nhóm họp thờ-phượng Chúa tam, vừa sửa-sang nhà-thờ, đến cuối năm đó thì hoàn-thành khả-quan, sự nhóm lại cũng khá hơn trước.

Trải 3 năm trong chức-vụ Chúa giao cho tại đây, gặp phải biết bao cảnh éo-le nguy-hiểm, nhưng tạ ơn Chúa có ở cùng ban phước và gìn-giữ gia-quyển tôi cùng Hội-thánh trong sự bình-an của Ngài. Điều tạ ơn Chúa hơn là, mặc dầu có nhiều khó-khẩn mà Chúa vẫn kêu-gọi nhiều người trở lại cùng Ngài. Xin qui ông bà cầu-nguyện nhiều cho chức-vụ chúng tôi và công-việc Chúa tại đây. Đa-tạ. — *Mục-sư Nguyễn-văn-Nhung*.

Cảm tạ tấm lòng vàng. Các số quyên-tơ quĩ Hư-tri (tiếp-theo kỷ trước) — Âu-danh 300\$00 và 30\$00 (Đều do ông M. S. Bùi-tri-Hiền gởi), Cần-đước 106\$00, Nam-vang 410\$00, Biên-hóa 800\$00, Sài-gòn 362\$20, Bà Tươi 20\$00, Bà Thọ 80\$00, Trà-vinh 79\$30, Sóc-sải 70\$00, Bạc-liêu 255\$00, Long-thành 35\$00, Mỹ-tho 152\$00, Thanh-quít 80\$00, Đà-nẵng 808\$00, Huế 143\$00, Hội-an 162\$00, Nam-định 100\$00, Bà Đinh 182\$00, Đa-lạt 1.000\$00, (Tính đến ngày 25/2/51).

Xin cảm tạ đặc-biệt các tấm lòng rất hiếm của các bà quả-phụ Trần-Dĩnh, Lê-dinh-Tươi và Nguyễn-văn-Thọ, vì đã vui lòng dâng lại trọn một tháng hoặc một số tiền tuất-quả như vậy. Cầu Chúa ban ơn đàu bù lại tấm lòng tốt của ba bà. — *Mục-sư Ông-văn-Huyền*.

Bổ-chính: Mục này trong số báo thứ

**NHỮNG LỜI TA PHÁN CÙNG CÁC NGƯỜI
ĐỀU LÀ THẦN-LINH VÀ SỰ SỐNG**

HAI ra tháng Giêng vừa qua, trong số Hội-thánh Phan-thiết quyên-trợ 1.280\$00, xin cắt nghĩa rõ là: Cửa Hội-thánh Phan-thiết 280\$00, Ma-lâm 1.000\$00.

— Mục-sư Lê-khắc-Hòa.

Thơ ngỏ: Xin các bạn chưa gởi trả tiền báo kíp thu, và lần-lượt gởi về cho báo chủ-nhiệm. Cảm tạ. — T.K.B.

CAO-MIÊN

Nam - vang. — Đứng trước tình-hình khó-khăn cả bên trong lẫn bên ngoài của Hội-thánh đây, chúng tôi nản lòng

gần tàn, nên không bao lâu Ngài cho chúng tôi mượn được một căn phố tuy không rộng-rãi tốt-đẹp mấy, nhưng cũng có chỗ đặc-biệt để anh em nhóm thờ-phượng Chúa riêng-biệt. Ấy cũng do sự cầu-nguyện của nhiều anh em.

Hiện nay Hội-thánh có tinh-thần vui vẻ hiệp một, yêu-mến Chúa và cộng-tác với mục-sư mọi phương-diện; ai nấy đều vui dâng tiền rộng-rãi để chung lo nhà Chúa đủ mọi nhu-yếu, vừa sắm được cây đàn phong-cầm đáng giá ba ngàn đồng bạc. Mỗi chiều Chúa-nhứt có các ban trưởng-thành và thanh-niên

Hội Thánh ở Nam-Vang

không muốn nhậm chức. Nhưng được các bạn đồng-lao khuyên nên vì Chúa và cây Chúa mà đến hầu việc Chúa gây-đựng nhà Ngài; và hứa ủng-hộ nhiều trong sự cầu-nguyện, nên chúng tôi đảo nhậm vào tháng Hai năm 1949. Lúc mới đến chúng tôi phải ở đậu trong nhà một con cái Chúa, còn nhóm thì chung với Hội-thánh Cao-mên sau khi họ nhóm xong. Ta ơn Chúa là Đấng không hề cây sậy gần gãy và không tắt ngọn đèn

đi thăm-viếng con-cái Chúa, và tìm những chiên lạc cho Chúa.

Trường Chúa-nhứt được 5 lớp; ban thanh-niên thành-lập từ đầu năm 1951 này một cách sốt-sắng và vui-vẻ. Vậy xin các ông bà anh chị em hiệp với chúng tôi dâng lời tạ ơn Chúa, và cũng xin cầu-nguyện nhiều để Chúa sớm ban cho chúng tôi có đủ tài-chánh để xây cất một nhà thờ đặc-biệt đem vinh-hiến cho Chúa. — Mục-sư Nguyễn-lân-Lộc.

**HÃY NHỚ LỜI TA ĐÃ NÓI CÙNG CÁC NGƯỜI...
VÌ TA SỐNG THÌ CÁC NGƯỜI CŨNG SẼ SỐNG**

Kompong-cham — Tháng VII 1950, thấy còn Chúa ở trên, liàng tuấn anh
 Chúa ira chúng tôi từ Hội-Thánh
 Takeo đến đây để hầu việc Chúa
 gĩa người Việt-Kieu. Từ bấy lâu nay
 có 1 lin- Ở từ các nơi đến đây sinh nhĩ
 vớ yêu-niên Chúa, họ nhóm chung thò
 plurimng Chúa và Hội-Thánh Cao-miền.
 Bắt đầu m 1950, ông Giáo-s II. Tavlòr

em tin-dò sót-sáng ăn-dát ban-h u đến
 nhà giảng tin Chúa. Ta on Chúa, ngày
 k -niêm Chúa Giáng-Sanb vủa aqua, lần
 đầu-liên 9 người đã chiu Báp-têm, và còn
 đò 20 người đang theo ló-phoc Phuòc-
 àm yếu-clii để chò chiu Báp-têm I. sau.
 Xin các qui Hội-Thánh ciiii-nguyên

1 XISSIO* II&I THÁMI
 JFYANGELIOIT t TIN LÀNH
 •BaâBBHBHHfi

4

Hfii-Thnh ò Komng Clinui

tò-chúc có sir nhóm giảng tiêng cho
 người Việt-nam vào chiều Chúa-nhu-t do
 thầy Pham-vnn-II i thông- ich, trải (lúa
 s tháng cò IMI>t it người mò ao tiếp-
 niãn Chúa. Khi chúng tôi étì ày, anh
 em tiu- ò c môi hiệp-tác vui-vè, có vè
 lac-quan ; tuy Hội-Thánh môi sáng-lập,

cho các tin-dò môi ỉrcr lòn lên trong
 àn-diên Chúa và cầu-nguyên cho <ò dù
 số tiền 120.000S00 ề niua nhà làm tir-
 thát và giảng-trông cho Hội-Thánh
 Miên-Việt. Xin a-ta.

— Muc-su Nguên-li u-Klwnh-